

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.630 van 15 september 2026
in de zaak A. 249.077/IX-11.057**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Van Damme
kantoor houdend te 9070 Destelbergen
Zenderstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW LEIEPOORT DEINZE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bart Staelens en Joost Hoste
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 september 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van de vzw Leiepoort Deinze van 29 augustus 2026 waarbij aan verzoekster een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 3 september 2026 werd de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 september 2026, om 12.00 uur.

Staatsraad Jurgen Neuts heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Van Damme, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Sander Defoort, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Nino Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2025-2026 aanvankelijk leerling in de tweede graad biotechnieken (dubbele finaliteit: doorstroom en arbeidsmarkt) in de school Leiepoort Deinze campus Sint-Theresia, waarvan de verwerende partij het schoolbestuur is.

Op 27 april 2026 beslist de toelatingsklassenraad om verzoekster alsnog toe te laten tot het eerste leerjaar van de tweede graad haar- en schoonheidsverzorging (arbeidsmarktfinaliteit). Daarbij wordt overwogen:

“De klassenraad oordeelt dat de overstap kan bijdragen tot een hernieuwde motivatie, verhoogd welbevinden en betere slaagkansen binnen het

secundair onderwijs. Op basis van deze elementen acht de toelatingsklassenraad de overstap pedagogisch verantwoord en in het belang van de verdere schoolloopbaan van de leerling. De beslissing van de overstap kwam tot stand na overleg met leerling, ouders, CLB en leerlingbegeleiding.”

3.2. Op het einde van het schooljaar laat het jaarrapport van verzoekster alleen cijfers zien voor het derde trimester.

Voor de vakken van de algemene vorming behaalt zij:

- Engels: 84%
- Frans: 60%
- godsdienst: 78%
- lichamelijke opvoeding: 82,5%
- maatschappelijke vorming: 55%
- Nederlands: 61,5%
- wiskunde: 48%

Voor de vakken van de specifieke vorming, blijven cijfers voor ‘vorming haarverzorging’ uit. Voor ‘vorming schoonheidsverzorging’ scoort verzoekster 60% voor ‘algemene competenties’, 62% voor ‘gemeenschappelijke competenties’ en 63% voor ‘vaardigheden in de schoonheidsverzorging’. Voor de onderdelen ‘trends en evoluties’ en ‘integratie van wetenschappen, technologie en wiskunde’ zijn geen cijfers vermeld.

De klassenraad beslist om aan verzoekster een oriënteringsattest C uit te reiken. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Door de laattijdige instroom (eind april) was een constante aanwezigheid noodzakelijk om een correct beeld te krijgen van jouw kunnen. De veelvuldige afwezigheden tijdens deze periode hebben ervoor gezorgd dat we jou niet kunnen evalueren.”

Wat die afwezigheden betreft, is in het jaarrapport het volgende opgenomen:

“Problematisch afwezig: 65
Doktersattest: 36
Ziekenbriefje ouders: 4”

3.3. Overleg met de directeur leidt tot een nieuwe bijeenkomst van de klassenraad. Die handhaaft op 3 juli 2026 het C-attest:

“De laattijdige overstap van [verzoekster] na de paasvakantie was destijds gekoppeld aan expliciete voorwaarden op het vlak van aanwezigheid en inzet. Deze waren noodzakelijk om de overstap pedagogisch te kunnen rechtvaardigen en haar de kans te geven de richting succesvol af te ronden. Helaas stelde de klassenraad vast dat deze voorwaarden niet zijn nageleefd en dat [verzoekster] ook in deze periode nog verschillende ongewettigde afwezigheden heeft opgelopen. Hierdoor was het voor het lerarenteam onmogelijk om haar vaardigheden correct en grondig te evalueren. Daarnaast heeft de klassenraad de bezorgdheid rond haar mentaal welzijn uitdrukkelijk meegenomen in de overweging. Juist om [verzoekster] te beschermen en haar een haalbaar traject te bieden, is de klassenraad van mening dat het hernemen van het derde jaar de beste stap is. Een overstap naar het vierde jaar – zonder de vereiste basisvaardigheden – zou de prestatiedruk in het volgende schooljaar immers onhoudbaar verhogen. Het hernemen van het derde jaar biedt haar de nodige ademruimte om in een vertrouwde structuur haar vaardigheden en welzijn te versterken. Het C-attest blijft behouden en er wordt geen herziening van de beslissing genomen.”

Daarop dient verzoekster een bezwaar in bij het schoolbestuur.

3.4. Op 21 augustus 2026 stelt de beroepscommissie haar beslissing uit en legt zij bijkomende proeven op voor de vakken ‘vorming haarverzorging’ en wiskunde. Overwogen wordt:

“2. Relas van de feiten met inhoudelijke beoordeling
2.1 Afwezigheden en laattijdige instroom
Op 21 april 2026 werd aan [verzoekster], bij wijze van gunst en uitzondering op de reguliere beleidsvoorschriften van de school, toegestaan

om in de loop van het derde trimester van het schooljaar 2025-2026 over te stappen naar het derde jaar Haar- en schoonheidsverzorging (3 hs1).

De beroepscommissie stelt vast dat deze overstap gepaard ging met strikte en expliciete voorwaarden inzake aanwezigheid en inzet. Deze voorwaarden waren cruciaal om een pedagogisch verantwoorde evaluatie mogelijk te maken op basis van slechts één trimester.

Uit het dossier blijkt onweerlegbaar dat deze gemaakte afspraken niet werden nageleefd. Er waren veel problematische afwezigheden, voornamelijk op de momenten waarop er een evaluatie plaatsvond van de competenties van vaardigheden in de haarverzorging. Hierdoor waren de leerkrachten, en bij uitbreiding de klassenraad, in de onmogelijkheid om een correcte, representatieve en gepaste evaluatie uit te voeren van de vaardigheden van [verzoekster].

2.2 Beheersing van de [l]eerplandoelstellingen

Bovenop de onmogelijkheid tot adequate evaluatie voor het vak Vorming Haarverzorging, waardoor voor dit vak de vooropgestelde leerplandoelstellingen niet voldoende werden behaald om te kunnen starten in het volgende jaar, stelt de beroepscommissie vast dat ook de vooropgestelde leerplandoelstellingen voor het vak Wiskunde niet voldoende werden bereikt om te kunnen starten in het volgende jaar.

2.3. Zorg- en [b]egeleidingskader

De beroepscommissie stelt vast dat de school veel tijd, middelen en energie heeft geïnvesteerd in de begeleiding van [verzoekster]. Er werd uitgebreid begrip getoond voor de complexe, onderliggende psychische en medische problematiek.

Tevens werden talrijke remediërende en begeleidende maatregelen opgestart.

Ook de ouders geven tijdens het gesprek aan dat de bekommernis rond de zorg en begeleiding van [verzoekster] inderdaad behartigd werd door de school.

2.4. Motivering van de klassenraad

Overwegende het bovenstaande, concludeert de beroepscommissie dat de deliberatie door de klassenraad is geschied op basis van alle relevante en beschikbare elementen die het voorwerp uitmaken van een deliberatie. Dit heeft geleid tot een correcte, billijke en gemotiveerde evaluatiebeslissing.

3. Besluitvorming

Niettegenstaande de correctheid van de initiële evaluatiebeslissing van de klassenraad op basis van het beschikbare feitenmateriaal, is de beroepscommissie bereid gehoor te geven aan het verzoek van de ouders en de verwoorde intenties van de leerling.

De beroepscommissie wil [verzoekster] de kans bieden om haar daadwerkelijke motivatie te bewijzen en aan te tonen dat zij in staat is zich de ontbrekende en vereiste basiscompetenties eigen te maken ter voorbereiding op het vierde jaar.

4. Beslissing van de beroepscommissie

De beroepscommissie beslist om de definitieve toekenning van het oriënteringsattest C uit te stellen en legt de organisatie van bijkomende proeven op voor de vakken Vorming Haarverzorging en Wiskunde. De evaluatie van deze bijkomende proeven zal finaal bepalen of het actuele C-attest behouden blijft dan wel wordt gewijzigd. Indien [verzoekster] niet opdaagt voor deze proeven of niet slaagt in het aantonen van de vereiste competenties, zal het initiële besluit van de klassenraad onverkort van kracht worden.”

3.5. Op 28 augustus 2026 legt verzoekster de twee bijkomende proeven af.

Voor wiskunde behaalt verzoekster 86,5%. Voor ‘vorming haarverzorging’ scoort zij 33,2% met deeltijfers voor theorie (6,8 op 20 punten) en praktijk (26,4 op 80 punten).

3.6. Op 29 augustus 2026 deelt de beroepscommissie de cijfers voor de bijkomende proeven aan verzoekster mee. Zij voegt eraan toe:

“[Verzoekster] kan de vereiste competenties voor het vak haarverzorging niet aantonen. Het initiële besluit van de klassenraad blijft behouden (C-attest).”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Geheel terecht doet de verwerende partij ter terechtzitting afstand van de door haar in de nota met opmerkingen geformuleerde exceptie dat de vordering onontvankelijk is omdat verzoekster, hoewel bijgestaan en vertegenwoordigd door een advocaat, niet voor de elektronische procesvoering zou hebben geopteerd, maar integendeel haar verzoekschrift bij aangetekende zending zou hebben ingediend.

Alleen al om reden dat ze feitelijke grondslag mist – verzoekster heeft haar verzoekschrift wél via het elektronisch platform van de Raad van State ingediend – zou deze exceptie moeten worden verworpen.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan worden verantwoord. Overeenkomstig paragraaf 5 van datzelfde artikel wordt de zaak behandeld bij uiterst dringende noodzakelijkheid en derhalve binnen een termijn van vijftien dagen of minder, wanneer zulks in het opschrift wordt vermeld.

VI. Spoedeisendheid – uiterst dringende noodzakelijkheid

6. De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen wat volgt:

“Daarbij komt natuurlijk dat de Beroepscommissie al op 21 augustus 2026 besloten heeft dat wanneer de herexamens niet met succes werden afgelegd, het C-attest behouden bleef. Het verzoekschrift dd. 2 september 2026 dateert dus van 13 dagen later. Volledigheidshalve moet dus worden vastgesteld dat niet de nodige diligentie is opgebracht zodat niet voldaan is aan de voorwaarde van de spoedeisendheid.”

7. Zelfs als de argumentatie van de verwerende partij steek zou houden – zij werpt opvallend geen exceptie op in verband met het voorwerp van de vordering – strijdt het niet met de eis van diligent handelen om binnen twaalf dagen – en niet dertien, zoals de verwerende partij beweert – na de datum van een

beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen tegen een evaluatiebeslissing over een leerling.

Gelet op de vaste rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot de onmogelijkheid om zonder verlies van een schooljaar de studie van haar keuze voort te zetten, wijst verzoekster terecht erop dat dit de uiterst dringende noodzakelijkheid van haar zaak aantoont.

Deze voorwaarde is vervuld.

VII. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. Een *eerste middel* is geput uit de miskenning van de formelemotiveringsplicht en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, gelezen in samenhang met artikel 123/15, § 3, 1°, van de Codex Secundair Onderwijs en artikel 11.4, eerste lid, 1, van omzendbrief SO64 van 25 juni 1999.

Verzoekster betoogt dat de beslissing van de beroepscommissie in de plaats is gekomen van de beslissing van de klassenraad en dat die laatste beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen. Daaruit leidt zij af dat alleen met de beslissing van de beroepscommissie en de daarin uitgedrukte motieven rekening mag worden gehouden.

De bepalingen waarvan verzoekster de schending aanvoert, verplichten de beroepscommissie die een beroep afwijst ertoe zulks op

gemotiveerde wijze te doen. Dat heeft de commissie te dezen nagelaten, meent verzoekster.

De bestreden beslissing bevat geen duidelijke, concrete, nauwkeurige en draagkrachtige motivering. Er wordt volgens haar alleen gemotiveerd dat zij niet de vereiste competenties voor het vak ‘vorming haarverzorging’ aantoont. Daarmee beantwoordt de beroepscommissie, steeds volgens verzoekster, bovendien niet de grieven die zij in haar bezwaarschrift had aangevoerd. Enkel het resultaat van één van de twee bijkomende proeven wordt besproken. Het andere, gunstige resultaat wordt niet in de beoordeling betrokken, zo stelt verzoekster. Ook alle andere relevante elementen uit het evaluatie- en leerlingendossier worden niet afdoende in rekening gebracht.

Zij doet tevens gelden dat de motivering van de bestreden beslissing zich beperkt tot een loutere bevestiging van de oorspronkelijke beslissing van de klassenraad.

Beoordeling

9. Op het eerste gezicht neemt verzoekster wezenlijk aanstoot eraan dat de beroepscommissie aan haar een C-attest heeft uitgereikt en daarvoor uitsluitend steunt op het (onvoldoende) resultaat voor één bijkomende proef.

Aldus wordt volgens verzoekster geen antwoord geboden op de grieven die zij middels haar bezwaarschrift aan de beroepscommissie heeft voorgelegd.

10. Verzoekster kan worden bijgevallen waar zij stelt dat de beslissing van de beroepscommissie in de plaats is gekomen van de eerdere beslissing van de klassenraad, die daardoor uit het rechtsverkeer is verdwenen. Als een leerling beweert dat haar beroepsgrievens in de beslissing van de beroepscommissie niet zijn ontmoet, dan volstaat voor de beoordeling van die

kritiek – in beginsel – een onderzoek van de eindbeslissing van de beroepscommissie. Uitzonderlijk kan het anders zijn, bijvoorbeeld wanneer een leerling de kans had om diezelfde grieven óók reeds aan de klassenraad voor te leggen, de klassenraad die grieven heeft beantwoord en de beroepscommissie – voor de beoordeling van die grieven – verwijst naar de betrokken klassenraadbeslissing en zich die overwegingen eigen maakt.

Te dezen ligt op het eerste gezicht niet één, maar liggen twee beslissingen van de beroepscommissie voor. Immers, over verzoeksters bezwaar is een eerste keer een beslissing genomen op 21 augustus 2026, waarbij aan haar twee bijkomende proeven werden opgelegd – en de beslissing over haar al dan niet slagen werd uitgesteld. Vervolgens, op 29 augustus 2026, werd beslist om aan verzoekster een C-attest uit te reiken. *Prima facie* heft de ene beslissing de andere niet op. Veeleer lijkt te moeten worden aangenomen dat de beroepscommissie met de thans bestreden beslissing aansluiting zoekt bij de motieven van de beslissing van 21 augustus 2026. Bijgevolg moeten, bij de beoordeling van verzoeksters middelen, zo wordt in de huidige stand van de rechtspleging aangenomen, beide beslissingen van de beroepscommissie in samenhang worden gelezen.

11. Verzoekster heeft aan de beroepscommissie drie grieven voorgelegd.

12.1. In een eerste grief wees verzoekster vooreerst erop dat in het jaarrapport voor het vak ‘vorming haarverzorging’ “geen enkel eindresultaat” werd opgenomen en dat voor het vak ‘vorming schoonheidsverzorging’ eveneens resultaten ontbreken voor de onderdelen ‘trends en evoluties’ en ‘integratie van wetenschappen, technologie en wiskunde’, terwijl op het rapport van 1 juni 2026 – alvast voor ‘vorming haarverzorging’ – wel cijfers voorkwamen, variërend tussen 60% en 77,3%. Dat bewijst, zo argumenteerde verzoekster, dat zij wél werd geëvalueerd en strijdt met de overweging van de klassenraad dat verzoekster “nog verschillende ongewettigde afwezigheden” liet optekenen, waardoor het “voor het lerarenteam onmogelijk [was] om haar vaardigheden correct en grondig te

evalueren”. Zij deed gelden dat de klassenraad niet had toegelicht waarom “deze reeds beschikbare evaluatiegegevens” niet volstonden.

Zij betwistte voorts de leerplandoelstellingen niet te hebben bereikt. Geen enkele normatieve bepaling schrijft voor, zo betoogde zij, dat voor alle opleidingsonderdelen een slaagcijfer moet worden voorgelegd opdat zij het jaar met vrucht zou beëindigen. Bovendien zag zij slechts “één klein jaartekort” voor wiskunde, wat een niet-richtingspecifiek vak is. Voor ‘vorming haarverzorging’ “werd geen jaarcijfer toegekend, zodat daaromtrent geen inhoudelijke beoordeling tegen [verzoekster] kan worden aangewend”, zo luidde haar argumentatie. Vervolgens benadrukte verzoekster dat zij voor alle andere vakken slaagcijfers kon voorleggen, ook voor het richtingspecifieke vak ‘vorming schoonheidsverzorging’. Zij besloot dat zij “met haar goede tot zeer goede resultaten voor dagelijks werk [aantoont] dat zij de leerstof wel degelijk voldoende begrijpt en de leerdoelstellingen in voldoende mate beheerst”.

12.2. Deze grief lijkt de beroepscommissie op het eerste gezicht – minstens ten dele – bij haar oordeel te hebben betrokken.

Immers, in haar beslissing van 21 augustus 2026 heeft de commissie overwogen dat er “veel problematische afwezigheden [waren], voornamelijk op de momenten waarop er een evaluatie plaatsvond van de competenties van vaardigheden in de haarverzorging”, waardoor “de leerkrachten, en bij uitbreiding de klassenraad, in de onmogelijkheid [waren] om een correcte, representatieve en gepaste evaluatie uit te voeren van de vaardigheden van [verzoekster]”. Daarmee lijkt de beroepscommissie uit te leggen waarom de cijfers voor ‘vorming haarverzorging’ waarvan verzoekster gewag maakt, niet op het jaarrapport zijn opgenomen: ze worden niet representatief geacht in het licht van een gepaste evaluatie omdat verzoekster “voornamelijk” bij evaluatiemomenten voor dat vak (problematisch) afwezig bleef. Die vaststelling wordt *prima facie* niet tegengesproken door de evaluatieformulieren die verzoekster heeft bijgebracht. Daarin zijn punten opgenomen, maar ook werden er vraagtekens (?) en de

vermelding “afwezig” op de formulieren aangebracht. Er wordt overigens, zo lijkt, niet beweerd dat zij op álle evaluatiemomenten afwezig was; wél meent de beroepscommissie dat de afwezigheden van verzoekster hebben verhinderd dat een zinvolle evaluatie van verzoeksters vaardigheden kon plaatsvinden. Daarmee biedt de beroepscommissie op het eerste gezicht de door verzoekster gewenste verduidelijking “waarom deze reeds beschikbare evaluatiegegevens onvoldoende werden geacht”.

Voorts lijkt de beroepscommissie – eveneens in haar beslissing van 21 augustus 2026 – verzoekster erop te wijzen dat zij, wat het tweede element van haar grief betreft, van een verkeerd uitgangspunt vertrekt. De beroepscommissie ziet op dat ogenblik niet “één klein jaartekort” voor wiskunde, maar wel, en anders dan verzoekster het ziet, “de onmogelijkheid tot adequate evaluatie voor het vak Vorming Haarverzorging, waardoor voor dit vak de vooropgestelde leerplandoelstellingen niet voldoende werden behaald om te kunnen starten in het volgende jaar”.

Verzoekster heeft het jaartekort voor wiskunde *prima facie* rechtgezet met haar bijkomende proef. De beslissing van de beroepscommissie van 29 augustus 2026 lijkt ook niet langer te steunen op de resultaten voor dat vak. Alsdan verkeert verzoekster op het eerste gezicht wél in de situatie dat zij één jaartekort heeft, maar verzoekster ziet dat dan niet gelegen in het vak ‘vorming haarverzorging’.

12.3. Of de beroepscommissie ook een afdoende antwoord heeft geboden op verzoeksters betoog dat zij voor de andere vakken slaagcijfers kan voorleggen, mag voorlopig onbesproken blijven. Immers, verzoekster legt ook aan de Raad van State voor dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt omdat ze niet álle relevante gegevens van haar dossier in rekening brengt. Zo dat middel wordt bijgevallen, levert de schorsing op die grond verzoekster een ruimer rechtsherstel dan de vaststelling van een schending van de formele motiveringsplicht. In het geval de Raad van State het middel daarentegen

als niet-ernstig zou verwerpen, lijkt zij zonder belang te zijn bij het aanvoeren van de schending van de formelemotiveringsplicht.

13.1. In een tweede grief ging verzoekster in op haar “medische conditie” – een “bijzonder ernstige psychologische problematiek”. Zij wees erop dat de klassenraadbeslissing “geen enkele individuele afweging [bevat] waaruit blijkt dat de talrijke afwezigheden en de niet-representatieve studievoortgang werden beoordeeld in het licht van deze medische en psychosociale omstandigheden”.

13.2. Door vast te stellen dat “de school veel tijd, middelen en energie heeft geïnvesteerd in de begeleiding van [verzoekster]”, “uitgebreid begrip [werd] getoond voor de complexe, onderliggende psychische en medische problematiek”, “talrijke remediërende en begeleidende maatregelen [werden] opgestart” en “[o]ok de ouders [...] tijdens het gesprek [aangeven] dat de bekommernis rond de zorg en begeleiding van [verzoekster] inderdaad behartigd werd door de school”, lijkt de beroepscommissie ook deze grief bij haar beslissing te hebben betrokken. Zij geeft daarmee immers aan, zo lijkt, dat verzoekster, ondanks de inspanningen die de school heeft gedaan rond haar medische en psychosociale toestand, heeft verhinderd dat zij op behoorlijke en representatieve wijze kon worden geëvalueerd.

Dat verzoeksters grief niet het door haar gewenste resultaat oplevert, doet geen afbreuk aan wat voorafgaat.

14.1. In een derde “grief” heeft verzoekster aan de beroepscommissie – “in uiterst ondergeschikte orde” – gevraagd om een bijkomende proef op te leggen voor ‘vorming haarverzorging’ om “aan [de] Commissie te bewijzen dat zij ook voor die opleidingsonderdelen de leerdoelstellingen behaalt”. “Uiterst ondergeschikt”, verklaarde verzoekster zich ook bereid om voor wiskunde een bijkomende proef af te leggen.

14.2. Hoe verzoekster kan beweren dat de beroepscommissie deze grief niet in haar beslissing heeft betrokken, is voor de Raad van State *prima facie* een raadsel. Immers, met de beslissing van 21 augustus 2026 heeft de beroepscommissie haar aan bijkomende proeven voor de twee voormelde vakken onderworpen.

15. Voorshands wordt geoordeeld dat verzoekster niet ervan overtuigt dat de beroepscommissie haar grieven onbesproken heeft gelaten.

16. De kritiek dat “[d]e motivering van de bestreden beslissing [...] zich [beperkt] tot een loutere bevestiging van de oorspronkelijke beslissing van de klassenraad”, lijkt dan evenmin te kunnen slagen.

17. Het middel mist de vereiste ernst.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

18. Het tweede middel is genomen uit de schending van de materiële motiveringsplicht, gelezen in samenhang met artikel 60 van het organisatiebesluit.

Verzoekster herhaalt vooreerst dat de grieven die zij in haar bezwaarschrift heeft doen gelden, in de bestreden beslissing onbeantwoord blijven.

Het loutere niet-slagen voor de bijkomende proef voor ‘vorming haarverzorging’ vormt volgens verzoekster dan weer geen redelijke verantwoording voor het uitreiken van een C-attest. De resultaten voor de bijkomende proeven komen niet in de plaats van de rapportcijfers, maar vormen bijkomende gegevens in het dossier. Er moet ook na een bijkomende proef nog worden gedelibereerd. De bestreden beslissing motiveert niet, zo betoogt

verzoekster, waarom het niet-slagen voor de bijkomende proef voor dat ene vak op zichzelf verantwoordt dat verzoekster een C-attest krijgt uitgereikt, terwijl zij voor alle andere opleidingsonderdelen een slaagcijfer heeft behaald.

Met verwijzing naar artikel 60, eerste lid, van het organisatiebesluit, doet verzoekster gelden dat het met vrucht beëindigen van een leerjaar niet zonder meer afhankelijk is van het behalen van voldoende resultaten op afzonderlijke toetsen of proeven, “maar dient te worden beoordeeld in het licht van de mate waarin de vooropgestelde leerplandoelstellingen zijn bereikt”.

Verzoekster besluit:

“In casu heeft de interne beroepscommissie een onwettige beslissing genomen, waar zij het niet slagen voor één bijkomende proef aangrijpt om het beroep de plano af te wijzen als ongegrond en ex officio een C-attest toe te kennen. De bestreden beslissing toont aan dat de interne beroepscommissie, na vaststelling van het onvoldoende resultaat op de bijkomende proef, heeft nagelaten om een nieuwe, autonome beslissing te nemen over het geheel van de relevante gegevens uit het leerlingendossier. De resultaten van de bijkomende proeven vormen slechts één onderdeel van het leerlingendossier waarmee de beroepscommissie bij haar beslissing rekening dient te houden. Zij diende bijgevolg ook de overige relevante elementen in het leerlingendossier in haar beoordeling te betrekken, hierin begrepen de vaststelling dat [verzoekster] voor alle opleidingsonderdelen, met uitzondering van Haarverzorging, een slaagcijfer heeft behaald, alsook haar psychologische problematiek en de invloed daarvan op haar studievoortgang en de representativiteit van haar resultaten.

De bestreden beslissing bevat geen globale evaluatie van het leerlingendossier. Uit de (gebrekkige, cf. supra) motivering van de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat de beroepscommissie de verschillende relevante elementen daadwerkelijk in haar beoordeling heeft betrokken en tegen elkaar heeft afgewogen. De beslissing beperkt zich immers tot de vaststelling van het resultaat van de bijkomende proef voor Haarverzorging en verbindt daaraan rechtstreeks de beslissing tot toekenning van een C-attest.”

19. In de nota met opmerkingen betoogt de verwerende partij dat verzoekster niet voldoende beseft welke nieuwe kans haar werd geboden door in april nog te mogen overstappen naar de studierichting haar- en

schoonheidsverzorging. Zij wijst erop dat verzoekster niet naar de lessen is gekomen, waardoor evaluatie niet mogelijk was. Wie deze opleiding volgt, moet dat onder de knie krijgen. Toch kreeg verzoekster nóg een kans: een uitgestelde proef. Daarin werd vastgesteld dat verzoekster niet voldeed.

De verwerende partij ziet niet in wat er zou schorten aan de materiële motivering. Dat voor andere opleidingsonderdelen is voldaan, neemt volgens haar niet weg dat voor “het hoofdvak” niet is voldaan:

“Wie haarverzorging volgt, maar de opleiding niet echt volgt, tja, die moet weten dat hij dan ook niet kan geslaagd zijn. En zelfs als dan nog een kans wordt geboden met een uitgestelde proef, dan nog niet slagen, dat doet de deur dicht. [...] In casu gaat het werkelijk over de essentie van de opleiding. Wie in het essentiële vak niet slaagt, die kan in de redelijkheid een C-atteest toebedeeld worden, a fortiori waar er nog een bijkomende kans werd geboden om met een uitgestelde proef, in voorwaarden waar nagenoeg niemand dat zou toestaan, kan geen enkele opmerking meer maken over een ontoereikende materiële motivering. Er wordt opnieuw verwezen naar psychologische en sociale problemen. Die worden niet ontkend en er is een helpende hand bereikt, wat de ouders trouwens ook erkend hebben. Het is niet omdat de scholiere die problemen heeft, dat er moet gedaan worden alsof de haarverzorging, het hoofdvak onder de knie was. Dat was het net niet.”

Het staat volgens de verwerende partij vast dat de leerplandoelstellingen niet zijn bereikt. Dát tegenspreken, is pleiten tegen het dossier.

De verwerende partij besluit:

“De school, en ook de Beroepscommissie, hebben kansen gegeven. Haarverzorging werd niet gevolgd, ondanks de kans om in het derde trimester nog te switchen van richting. De psychologische problemen kunnen geen vrijstelling op zichzelf impliceren voor het hoofdvak. En voor het welzijn van de verzoekster is het zonder meer beter dat ze in rust kan kunde en kennis opbouwen en dat ze niet gecatapulteerd wordt naar een jaar waar ze de essentiële vaardigheden voor mist. Wie schoonheidsverzorging en haarverzorging volgt, moet natuurlijk beseffen dat als voor 1 van die 2 hoofdvakken, ondanks alle kansen, er grandioos laag wordt gequoteerd, dat

dan in redelijkheid kan beslist worden dat een overgang niet verantwoord is en zelfs het mentale welzijn zou schaden.”

Beoordeling

20. In de mate dat verzoekster zich in dit middel (andermaal) erover beklagt dat haar grieven geen antwoord hebben gekregen van de beroepscommissie, is bij de bespreking van het eerste middel al gebleken dat die kritiek – voorlopig – niet overtuigt en ernst mist.

Ook het tweede middel is in die mate niet ernstig.

21. Naar luid van artikel 60, eerste lid, van het organisatiebesluit “strekt [leerlingenevaluatie] ertoe om, rekening houdend met het pedagogisch project van de school, na te gaan of de regelmatige leerling in voldoende mate de doelstellingen, vastgelegd door of krachtens decreet- of regelgeving en opgenomen in het curriculum dossier en in de leerplannen, heeft bereikt of nagestreefd, naargelang van het geval. De leerlingenevaluatie resulteert in de beslissing van de klassenraad over het al dan niet met vrucht beëindigen van een structuuronderdeel of een graad, naargelang van het geval”.

Het lijkt dat, ook zonder een uitdrukkelijke bepaling in het organisatiebesluit in die zin, van een zorgvuldig handelende klassenraad of beroepscommissie mag worden verwacht dat evaluatiebeslissingen over leerlingen steunen op alle relevante, concrete gegevens van het leerlingendossier. Dat betekent, op het eerste gezicht, dat zij niet alleen rekening moeten houden met de resultaten die onvoldoende zijn, maar ook met de resultaten voor de andere vakken of vakonderdelen, met de evolutie van deze resultaten, met eventueel tijdens het jaar opgelegde remediëeringsmaatregelen, eventueel met de inzet van de leerling, met het medisch dossier van de leerling of met andere relevante gegevens eigen aan de betrokken leerling.

22. Verzoekster ziet het ook goed waar zij stelt dat het resultaat van een bijkomende proef een aanvullend gegeven is waarmee het delibererende orgaan rekening moet houden, maar dat het behaalde resultaat op die proef, in beginsel, niet alléénbepalend is.

23. Evenwel lijkt in de voorliggende zaak óók rekening te moeten worden gehouden met de bijzondere context en de reden waarom bijkomende proeven werden opgelegd.

Zoals gezien, is verzoekster pas eind april en dus in het derde trimester van het voorbije schooljaar in het eerste leerjaar van de tweede graad haar- en schoonheidsverzorging ingestapt. Zowel de klassenraad – bij de tweede deliberatie – als de beroepscommissie wijzen op “expliciete voorwaarden op het vlak van aanwezigheid en inzet” die bij die gelegenheid met verzoekster werden afgesproken. Hoewel het administratief dossier daarvan op het eerste gezicht geen bevestiging bevat, lijkt verzoekster deze stellingname van de beide beslissingsorganen niet te betwisten. Dan ziet de Raad van State vooralsnog evenmin een reden om aan die afspraken te twijfelen.

Bovendien wordt, zoals gezien, gewag gemaakt van de “[vele] problematische afwezigheden, voornamelijk op de momenten waarop er een evaluatie plaatsvond van de competenties van vaardigheden in de haarverzorging”, waardoor “de leerkrachten, en bij uitbreiding de klassenraad, in de onmogelijkheid [waren] om een correcte, representatieve en gepaste evaluatie uit te voeren van de vaardigheden van [verzoekster]”. De punten die verzoekster op haar rapport begin juni zag verschijnen voor ‘vorming haarverzorging’ lijken bijgevolg slechts een weergave te zijn van die toetsen, proeven of andere evaluatiemomenten waaraan verzoekster wel heeft deelgenomen, zodat ze op het eerste gezicht representativiteit missen – wat ook door de beroepscommissie werd vastgesteld. Dat lijkt ook de reden te zijn waarom verzoekster voor dat vak aan een bijkomende proef is onderworpen.

24. Dat de beroepscommissie in die concrete omstandigheden een zeker gewicht toekent aan de resultaten voor deze bijkomende proef, ze met een hoge mate van gestrengheid benadert en beoordeelt – bovendien een proef over een opleidingsonderdeel dat een belangrijke plaats inneemt in het curriculum van de betrokken leerling – lijkt dan ook aanvaardbaar.

Verzoekster weerlegt *prima facie* de conclusie van de beroepscommissie niet waar deze in de bestreden beslissing overweegt dat verzoekster “de vereiste competenties voor het vak haarverzorging niet [aantoont]”. Het resultaat voor deze bijkomende proef lijkt derhalve te verantwoorden dat verzoekster wordt geacht voor dat opleidingsonderdeel de leerplandoelen niet in voldoende mate te hebben bereikt.

25. Daartegenover staat dan weer, zo lijkt, dat de conclusie dat verzoekster de leerplandoelen niet heeft bereikt, slechts ten aanzien één opleidingsonderdeel geldt – ‘vorming haarverzorging’. Voor alle andere vakken slaagt zij wel, zo lijkt ook in de bestreden beslissing te worden aangenomen, die alléén melding maakt van het tekort voor het betrokken opleidingsonderdeel.

26.1. De Raad van State is op het eerste gezicht geen normatieve tekst bekend – en de verwerende partij haalt er evenmin één aan – die oplegt dat een leerling voor alle of welbepaalde vakken geslaagd moet zijn om met vrucht geslaagd te worden verklaard.

Het mag vaste rechtspraak heten dat een beroepscommissie, geconfronteerd met één tekort, de haar toevertrouwde opdracht in zijn volle omvang en met de grootste zorgvuldigheid moet uitoefenen. De beraadslaging van de beroepscommissie vereist alsdan dat zij nagaat of uit de andere gegevens van de leerling blijkt of zij niettemin voldoet aan het geheel van de vorming van het betreffende leerjaar en bekwaam wordt geacht haar studies voort te zetten in het volgende leerjaar. Zo de beroepscommissie oordeelt dat de leerling niet met vrucht is geslaagd, dan wordt van haar verwacht dat zij in de bestreden beslissing toelicht

op grond van welke motieven zij tot die strenge – maar niet noodzakelijk onwettige – evaluatiebeslissing komt.

26.2. Het oordeel over het al dan niet slagen van een leerling is geen louter mathematische optelling van cijfers per vak, maar vereist een alomvattende appreciatie over de vraag of de leerling de leerplandoelstellingen in hun geheel genomen en op voldoende wijze heeft bereikt.

Dit betekent dat een tekort voor één vak, zelfs al is het tekort ondermaats en zelfs al betreft het een “essentieel” vak, slechts één element van het dossier is. Het ontslaat het delibererende orgaan niet van de verplichting om bij de beraadslaging ook de andere concrete gegevens van het dossier en van de leerling te betrekken en af te wegen tegenover dit ene tekort. De resultaten behaald voor andere vakken mogen bijgevolg niet buiten beschouwing blijven.

26.3. Daarmee wil de Raad van State allerm minst de indruk wekken dat een leerling een vrijgeleide heeft om eender welke onvoldoende voor een vak naar keuze te behalen waarna deze toch geslaagd moet worden verklaard. Eén enkel tekort kán wel degelijk reden zijn om een leerling niet geslaagd te verklaren – of een B-attest toe te kennen. Dan moeten daarvoor wél specifieke redenen voorhanden zijn en die redenen moeten afdoende worden uiteengezet in de evaluatiebeslissing zelf, in overeenstemming met de versterkte motiveringsplicht die in zo een geval geldt.

Met eventuele bijkomende motieven die in de nota met opmerkingen worden geformuleerd maar niet in de bestreden beslissing voorkomen, mag de Raad van State op het eerste gezicht geen rekening houden. Daarvan lijkt immers niet vast te staan dat ze aan de beroepscommissie – het enige bevoegde orgaan – zijn toe te schrijven.

27. Zoals gezien, kan verzoekster voor alle andere vakken van haar opleiding, met uitzondering van ‘vorming haarverzorging’, wél slaagcijfers

voorleggen. Voor de vakken van de algemene vorming variëren die resultaten tussen 55% en 84%. De enige uitzondering daarop is het vak wiskunde (48%), maar de daarover afgelegde bijkomende proef – met een resultaat van 86,5% – heeft op het eerste gezicht ertoe geleid dat de beroepscommissie voor het C-atteest geen steun zoekt in de resultaten voor wiskunde. Voor het andere richtingspecifieke opleidingsonderdeel ‘vorming schoonheidsverzorging’ behaalt verzoekster op ‘algemene competenties’ 60%, ‘gemeenschappelijke competenties’ 62% en ‘vaardigheden in de schoonheidsverzorging’ 63%.

28. Van deze cijfers voor de andere vakken lijkt dan weer niet te worden beweerd dat ze niet representatief zouden zijn, dat ze een vertekend beeld zouden geven en geen valide informatie zouden verstrekken over de kennis en vaardigheden van verzoekster. Integendeel, de rapportcommentaren voor die vakken maken, zo wordt voorshands aangenomen, geen enkel voorbehoud:

- Engels: “Zorg je voor een actievere en geïnteresseerde leshouding? Je bent vaak niet mee. Ik ben zeker dat jij veel meer kunt. Toon je het ons volgend jaar? Fijne vakantie.”
- Frans: “Je hebt goed gewerkt tijdens dit 3de trimester.”
- godsdienst: “[...], je behaalt een mooi cijfer. Je mag zeker nog actiever meewerken tijdens de les.”
- lichamelijke opvoeding: “Zeer mooi resultaat, [...]. Proficiat!”
- maatschappelijke vorming: “Goed gewerkt, [...], al geloof ik wel dat je meer in je mars hebt!”
- Nederlands: “Mooi resultaat voor Nederlands, [...]! Je neemt soms een afwachtende houding aan. Probeer actiever deel te nemen aan de lessen.”
- Vorming schoonheidsverzorging: “Dit is een goed resultaat, [...]. Ik denk oprecht dat de overstap naar haar/schoonheid een goede keuze was. Nieuwe technieken neem je snel op en je toont veel interesse tijdens de lessen. Daarnaast zie ik je stilaan meer openbloeien. Doe zo verder, meid!”

Wat dit laatste opleidingsonderdeel betreft, lijkt niet aan verzoekster te worden verweten dat er geen resultaten zijn voor de onderdelen ‘trends en evoluties’ en ‘integratie van wetenschappen, technologie en wiskunde’.

29. Noch de beslissing van 21 augustus 2026, noch de thans bestreden beslissing laten op het eerste gezicht verstaan waarom de resultaten voor die andere vakken volgens de beroepscommissie zonder meer buiten beschouwing mochten worden gelaten.

Dat ‘vorming haarverzorging’ een richtingspecifiek opleidingsonderdeel uitmaakt, laat zich wel begrijpen en lijkt verzoekster niet te betwisten. Maar even richtingspecifiek is het opleidingsonderdeel ‘vorming schoonheidsverzorging’, waarvoor verzoekster volgens de leerkracht een “goed resultaat” heeft neergezet. Dat de resultaten voor dat opleidingsonderdeel de beroepscommissie niet op andere gedachten hebben kunnen brengen, is duidelijk. Een uitleg waarom een afweging van die resultaten geen ander licht op de zaak van verzoekster kan werpen, komt er op het eerste gezicht niet.

Evenmin lijkt de beroepscommissie, minstens voor zichzelf, stil te hebben gestaan bij de vraag of de vaardigheden waarvan is vastgesteld dat verzoekster ze nog niet heeft verworven, in het volgende leerjaar van dezelfde graad nog kunnen worden verkregen.

30. In de huidige stand van de rechtspleging wordt aangenomen dat de beroepscommissie in de aangegeven mate is tekortgeschoten in de op haar rustende motiveringsverplichting.

In dezelfde mate is het middel ernstig.

C. Besluit

31. Ook aan de voorwaarde van een ernstig middel is voldaan.

VIII. Conclusie

32. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 5, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van de vzw Leiepoort Deinze van 29 augustus 2026 waarbij aan XXXX een oriënteringsattest C wordt toegekend.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken op vijftien september tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Jurgen Neuts,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	

Tiny Temmerman,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier	De voorzitter
--------------------	----------------------

Tiny Temmerman	Jurgen Neuts
-----------------------	---------------------